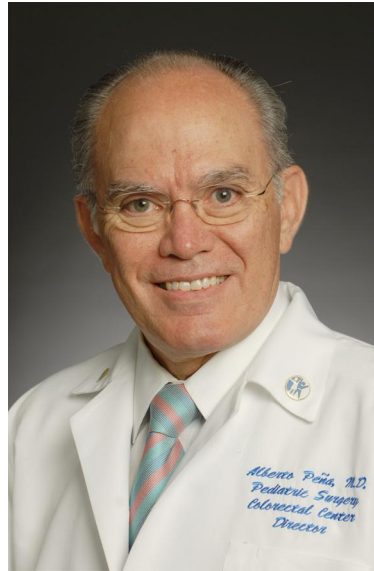

سپس دلوریمیه (DeLorimier) در سانفرانسیسکو بطور تجربی به جراحی جنین پرداختند. شاگرد با ارزش دلوریمیه یعنی هاریسون (Harrison) و شاگردانش در حال حاضر به کار تحقیقات در جراحی جنین به روی حیوان و انسان مشغول هستند. تحقیقات بنیادی جنین در آزمایشگاه دکتر پاتریشیا دوناهو (Dr Patricia Donahoe) صورت گرفت و او در مورد فاکتورهای رشد و اثرشان بر روی رشد جنین فعالیت نمود. تلاش های او منجر به مشخص شدن ماده مهاری مولرین (Mullerian inhibitory substance) که در رشد جنسی (Sexual) دخالت دارد شده است. از میان تعداد زیادی مطالعات وابسته به هم در مورد بیماریهای بدخیم مشترک بین بالغین و کودکان هیچکدام به اهمیت و پتانسیل کارهای دکتر یودا فالکمن (Dr Judah Folkman) از بیمارستان کودکان بوستون نبوده است. فالکمن باعث کشف آنژیوژنیزیس در تومورهای بدخیم گشت که منجر به وادار کردن وی به استفاده از متدی شد تا از آنژیوژنیزیس بعنوان یک مهار کننده کانسر استفاده نماید. بنابر این در مبحث انکولوژی علم جدیدی متولد شد. (۸-۷)

یکی از جراحانی که در واقع انقلابی در آنوپلاستی بوجود آورده دکتر آلبرتوپنا از مکزیک است. او در سال ۱۹۶۲ از دانشکده پزشکی نظامی مکزیکوسیتی دکتری پزشکی عمومی دریافت داشته است. وی جراحی عمومی و طب کودکان را در سال ۱۹۶۸ تمام کرده در سالهای ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۱ در بیمارستان کودکان بوستون آموزش جراحی کودکان دیده است. دکتر پنا در سال ۱۹۸۲ روش جدیدی در ترمیم ناهنجاریهای آنورکتال معرفی نمود که همان آنورکتوپلاستی خلفی ساژیتال (PSARP) می باشد. دکتر پنا پس از معرفی روش خویش، در نقاط مختلف دنیا تکنیک خویش را آموزش داده است.

دکتر آلبرتو پنا

مدرسه جراحی کودکان بوستون از خود میراث گرانبهایی بجا گذاشت بطوریکه لاد پدر علم جراحی کودکان در این مرکز، گراس ابتدا مربی و سپس پیشوا، فولکمن دانشمند و هندرن پزشک بالینی نخبه نام گرفتند. بیش از ۱۲۰ جراح کودکان در این مرکز آموزش دیده بطوریکه ۲۵ نفر آنها بعد از ۱۹۹۸ مسئول برنامه ریزی جراحی کودکان در امریکا شدند(۹).

روی درب اتاق عمل دکتر گراس این جمله به چشم می خورد:

«اگر عملی دشوار بنظر می آید در واقع شما آن را خوب انجام نمی دهید»

جراحی کودکان در کانادا: با پیدایش و رشد رشته جراحی کودکان در امریکا، جراحی کودکان کانادا هم موازی با آن ابتدا در سه موسسه بزرگ دچار تحول شد. دکتر الکساندر فوربس (Dr Alexander Forbes) که جراح اورتوپد بود در سال ۱۹۰۴ تا ۱۹۲۹ در بیمارستان کودکان مونترآل نقشی کلیدی بازی نمود. دکتر دادلی راس (Dr. Dudley Ross) که بخش جراحی را از سال ۱۹۳۷ تا ۱۹۵۴ در بیمارستان کودکان مونترآل بوجود

آورد مسئول تاسیس یک بخش مدرن جراحی کودکان در استان کبک بوده است. در سال ۱۹۴۸ دکتر راس اولین گزارش کمک موفقیت آمیز به یک بچه کانادائی گرفتار آترزی مری را ارائه داد. بعد از راس دکتر دیوید مورفی (Dr. David Murphy) بعنوان یک جراح ارشد جراحی کودکان و مدیر بخش آموزش جراحی کودکان انجام وظیفه نمود (۱۹۷۴-۱۹۵۴). او در این کار از کمک های دکتر هوبرت اوون، دکتر گوردون کارن و اولین شاگرد خود یعنی دکتر هاروی بیردمور که بعداً شهرت جهانی یافت بهره گرفت. دکتر بیردمور در خلال دهه ۱۹۷۰ جراح ارشد بیمارستان کودکان مونترال بود و پس از او دکتر فرانک گوتمن (Dr. Frank Guttman) از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۴ این سمت را بعهده گرفت. در تورنتو « بیمارستان کودکان بیمار » در سال ۱۸۷۵ بوسیله خانم ساموئل مک ماستر (Mrs. Samuel Mc Master) بنیاد نهاده شد (شوهر او بنیان گذار دانشگاه مک ماستر می باشد). همچون ایالات متحده، در کانادا نیز از جراحان بزرگسال برای درمان جراحی کودکان دعوت بعمل می آمد و این کار از اواخر قرن نوزده تا اوایل قرن بیستم ادامه داشته است.

